

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság Budapesten, 2011. szeptember 21. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A lopás büntette és más bűncselekmények miatt **a vádlott** ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság 2011. február 9. napján kihirdetett 24.Bf.II.10.307/2010/7. számú ítéletét **helybenhagyja**.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság a 2010. szeptember 7. napján kihirdetett 7.B.II.1759/2009/44. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 316. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c./ és d./ pontjai, valamint a (6) bekezdés b./ pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett lopás büntetében, a Btk. 263/A. § (1) bekezdés a./ pontjába ütköző lőszerral visszaélés büntetében, 2 rb. ebből egy esetben folytatólagosan elkövetett a Btk. 316. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c./, valamint d./ pontjai, továbbá az (5) bekezdés b./ pontja szerint minősülő lopás büntetében, a Btk. 326. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés c./ pontja, és a (4) bekezdés b./ pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett orgazdaság büntetében, 2 rb. a Btk. 316. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés c./ és d./, valamint a (4) bekezdés b/1. pontja szerint minősülő lopás büntetében, 4 rb. a Btk. 313/C. § (7) bekezdés a./ pontja szerint minősülő készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségében és a Btk. 277. § (1) bekezdésébe ütköző okirattal visszaélés vétségében, ezért halmazati büntetésül 3 évi és 4 hónapi börtönbüntetésre és 4 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámíttatta és elrendelte a Budai Központi Kerületi Bíróság 2005. január 13. napján jogerőre emelkedett 12.B.XI.405/2004/23. számú ítéletével kiszabott 1 évi börtönbüntetés végrehajtását. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a vádlottat kötelezte 305.179,- forint bűnügyi költség megfizetésére. Ellenben a vádlottat 1 rb. okirattal visszaélés vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

A tárgyaláson az ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A vádlott enyhítésért, míg védője részben enyhítésért, részben felmentésért, és eltérő minősítés érdekében fellebbezett.

A Fővárosi Főügyészség a Bfel.27129/2010. számú átiratában kifejtette azon álláspontját, hogy a vádlotti és védői fellebbezések nem alaposak és indítványozta, hogy a Fővárosi Bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A védő a Fővárosi Bíróságnál előterjesztette fellebbezésének részletes írásbeli indokolását és az 1., 2. és 4. tényállási pontok tekintetében kifejtette, hogy azok a Be. 351. § (2) bekezdés a./ és d./ pontjai alapján megalapozatlanok, mert az elsőfokú bíróság a tényállást nem derítette fel, továbbá a megállapított tényekből további tényekre helytelen következtetést vont le. Az ítélet 7. tényállási pontjával kapcsolatban a Be. 351. § (2) bekezdés d./ pontjában írt megalapozatlansági okra hivatkozott. Álláspontja szerint ez a helytelen következtetés vezetett oda, hogy a 7. tényállási pontban írt cselekményben védenca bűnösségét társtettesi és nem bűnsegédi minőségben állapították meg. A 8. tényállási pontban írt cselekménnyel kapcsolatban kifejtette, hogy nem ugyanaz a lőszer van feltüntetve a lefoglalási jegyzőkönyvön, mint amelyet a fegyverszakértő vizsgált. Az előzőekben foglaltakra figyelemmel indítványozta, hogy a Fővárosi Bíróság másodfokú tárgyalás során vegyen föl bizonyítást, melynek során tanúkat hallgasson ki, illetve hallgassa meg az ügyben eljáró igazságügyi fegyverszakértőt.

A Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság a 2011. február 9. napján kelt 24.Bf.II.10307/2010/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta. A vádlottat 1 rb. a Btk. 277. § (1) bekezdésébe ütköző okirattal visszaélés vétsége miatt emelt vád alól felmentette. A vádlottnak a tényállás 1-6. pontjaiban foglalt vagyron elleni bűncselekményeit egységesen folytatólagosan elkövetett a Btk. 326. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés b./ pontja szerint minősülő gazdaság bűntettének minősítette. Az első fokú ítélet rendelkező részében írt további vagyron elleni bűncselekmény, valamint a közbiztonság elleni bűncselekmény jogszabályi megjelölését pontosította. A vádlott börtönbüntetésének tartamát 3 évre enyhítette. Megállapította, hogy a vádlott 2009. szeptember 29. napjától 2009. november 2. napjáig kiadatási letartóztatásban volt és ezen időtartamot a szabadságvesztés tartamába beszámította. A bűnjelekre vonatkozó első fokú ítéleti rendelkezést hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a lefoglalt dologról történő rendelkezésre irányuló eljárás lefolytatására utasította. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A nyilvános ülésen a vádlott és védője egyaránt fellebbezést jelentettek be enyhítés érdekében. A Fővárosi Főügyészség a részére kézbesített másodfokú ítéletet tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.263/2011/1. számú átiratában kifejtette azon álláspontját, hogy a vádlotti és védelmi fellebbezések alaptalanok, ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A védő a Fővárosi Ítéltáblánál előterjesztette fellebbezésének kiegészítését, melyben indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság védencét a Btk. 263/A. § (1) bekezdés a./ pontjában ütköző lőszerez visszaélés büntette miatt emelt vád alól mentse fel, továbbá állapítsa meg, hogy a vádlott a 7. vádpontban írt cselekményt bűnsegédként követte el. Ezen túlmenően a büntetés enyhítését kérte. A vagyon elleni bűncselekménnyel kapcsolatban kifejtette, hogy védenca esetében a súlyosabb elkövetői minőség a másodfokú ítéletben foglaltak szerint azért került megállapításra, mert a lakásba bejutást megkönnyítő zárféssű tőle került lefoglalásra. Ennek a megállapításnak ellentmond azonban az, hogy az első fokú ítélet 4. oldal 7. pontjában az került megállapításra, hogy ablakbefeszítés módszerével mentek be a vagyon elleni bűncselekménnyel érintett ingatlanba. Álláspontja szerint, tehát téves az a következtetés, amely a vádlottnál talált zárféssűből tettesi elkövetési minőségre következtet. A lőszerez visszaélés tekintetében arra hivatkozott, hogy bár a 6.35-ös és a 22-es kaliberű löszerek megjelenésükben valóban nagyon hasonlítanak egymásra, azonban a 6.35-ös a fenékrészen kaliberjelzéssel van ellátva, így azok megkülönböztethetők. Álláspontja szerint nem hihető, hogy a löszerek tekintetében jártas rendőr a lefoglalási jegyzőkönyvön helytelenül rögzítette volna a lőszert típusát, és kétség mutatkozik abban, hogy a vádlottól lefoglalt lőszert azonos-e a szakértőnél használt löszerez. Ezért a löszerez visszaélés tekintetében védenca felmentését kérte.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbezésében, valamint az annak írásbeli kiegészítésében foglaltakat fenntartotta és védencének a löszerez visszaélés büntette miatt emelt vád alóli felmentését és a büntetés enyhítését indítványozta.

Az ügyész a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. Kifejtette, hogy a másodfokú bíróság korrigálta az első fokú ítélet hiányosságait, így az már mindenben megfelel a törvényben előírtaknak.

A vádlottnak és védőjének a részbeni felmentésre, eltérő minősítésre és enyhítésre irányuló fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Be. 387. § (1), (2) bekezdésében írt felülbírálati jogkörében megvizsgálta a fellebbezéssel megtámadott másodfokú

ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást. Ennek során megállapította, hogy eljárása során mind az elsőfokú kerületi bíróság, mind a másodfokú Fővárosi Bíróság az eljárási szabályokat betartotta.

Az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékok értékelését elvégezte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott a tárgyalás első szakaszában teljes egészében tagadta a terhére rótt bűncselekmények elkövetését. Az eljárás későbbi szakaszában beismerő vallomást tett a vádiratban rögzítettekhez képest azzal az eltéréssel, hogy a terhére rótt vagyon elleni bűncselekményeket - egy kivételével - orgazdaként valósította meg, míg a 2005. február 23-i lopást bűnsegédként, nem pedig tettesként követte el. Az elsőfokú bíróság a vádlott védekezését részben elfogadva a 3., 5. és 6. tényállási pontok tekintetében a vádlott bűnösségét orgazdaságban, az 1., 2. és 4. tényállási pontok tekintetében lopásban és a 7. tényállási pont tekintetében - a vádlotti védekezéstől eltérően - társtettesi minőségben, nem bűnsegédként állapította meg. Ezen túlmenően a 8. tényállási pontban írt lőszerral visszaélés bűntettében, valamint a további tényállási pontokhoz kapcsolódó egyéb bűncselekményekben is megállapította a bűnösségét, kivéve 1 rb. okirattal visszaélés tekintetében, mert ezen bűncselekmény miatt emelt vád alól bizonyítottság hiányában felmentette.

Nem tévedett a másodfokú bíróság, amikor a nyilvános ülésen arra a következtetésre jutott, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás az 1., 2. és 4. pontjai tekintetében a Be. 351. § (2) bekezdés d./ pontja alapján megalapozatlan, mert az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett. A másodfokú bíróság a kerületi bíróság ítéletének ezen megalapozatlanságát a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján az iratok tartalma és helyes ténybeli következtetés levonása útján kiküszöbölte. Ennek alapján helytállóan rögzítette az 1., 2. és 4. tényállási pontok esetében azt, hogy a lopási cselekményeket más személyek követték el. A vádlottól előkerült tárgyakat pedig a vádlott lopási eredetük ismeretében szerezte meg. Kiegészítette a tényállást az elkövetési értékek tekintetében is. Helytállóan állapította meg továbbá, hogy az egyéb tényállási pontok tekintetében az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott.

Nem tévedett a másodfokú bíróság, amikor az elsőfokú bíróság által rögzített 7. tényállási pontban foglaltakat elfogadta. Megállapítható azonban, hogy a Fővárosi Bíróság ítélete 4. oldal 2. bekezdésében tévesen tartalmazza azt, hogy a vádlottól a lakásba bejutást megkönnyítő zárféssű került lefoglalásra. Ezen tényállási pont tekintetében az elsőfokú bíróság megalapozottan, a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján rögzítette azt, hogy a vádlott - társaival - ablakbefeszítés módszerével jutott be a lakásba. Az adott helyszínen a vádlott a társaival egy nem erőszakos úton kinyitott pénzkazettából vitt el 19.700.000,- forintot (nyom. iratok: 1306. oldal 32. és 33. felvételek). Az igazságügyi nyomszakértői véleményben foglaltak szerint a

lemezkazetta kulcscsatornájában álkulcs használatára utaló szabálytalan ívű karcolódások találhatók. A henger elforgatása és a nyomok szerint a zárbetétet álkulccsal működtették. A nyomszakértő megállapítása szerint egy zárfésűvel a zárbetét működtethető (nyom. iratok: 937. oldal). Az előzőekben foglaltakra figyelemmel a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítélete indokolásának 4. oldal 2. bekezdését annyiban helyesbíti, hogy a vádlottól a pénzkazetta kinyitásához használt zárfésű került lefoglalásra.

A 8. tényállási ponttal kapcsolatban a harmadfokú bíróság nem fogadta el a védőnek a fellebbezés kiegészítésében írt álláspontját. A Fővárosi Ítélőtábla mindenben osztotta a másodfokú bíróság ítéletének 4. oldal 3. bekezdésében kifejtetteket, kiegészítve azzal, hogy a vádlottól egyetlen lőszert került lefoglalásra, így kizárható annak valamilyen elkeveredése, elcserélődése.

Összességében megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a másodfokú bíróság által tett módosítással és kiegészítéssel mindenben megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítélőtábla felülbírálata alapjául elfogadta. Így a védőnek a részbeni felmentésre irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

Az irányadó tényállás alapján a Fővárosi Bíróság okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. A másodfokú bíróság a módosított tényállás alapján helyesen járt el, amikor a vádlottnak a tényállás 1-6. pontjaiban foglalt vagyon elleni bűncselekményeit egységesen folytatólagosan elkövetett a Btk. 326. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés b./ pontja szerint minősülő orgazdaság büntettének minősítette a Legfelsőbb Bíróság 4/2004. Büntető Jogegységi Határozat II. és III. pontjaiban írtaknak megfelelően. A 2. tényállási pontot illetően az első fokú ítéletben írt tényállást és jogi minősítést a másodfokú bíróság módosította és a megváltozott tényállásból és jogi minősítésből következően a Fővárosi Bíróság a gépkocsi törzskönyve tekintetében szükségszerűen és törvényesen hozott a vádlottal szemben a Btk. 277. § (1) bekezdésébe ütköző okirattal visszaélés vétsége miatt emelt vád alóli felmentő rendelkezést.

Az elsőfokú bíróság által megállapított büntetés kiszabási körülmények figyelembe vételével, de a megváltozott jogi minősítés és a további részbeni felmentés miatt a szűkebb bűnösségi körre figyelemmel a másodfokú bíróság törvényesen enyhítette a vádlottra kiszabott szabadságvesztés tartamát. A törvényi rendelkezéseknek megfelelően a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a Btk. 45. § (2) bekezdésében írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával tekintette kiszabottnak. A vádlottal szemben kiszabott 3 évi börtönbüntetés és 4 évi közügyektől eltiltás

további enyhítésére, azonban a harmadfokú bíróság nem látott lehetőséget, mert az már nem szolgálná a Btk. 37. §-ban írt büntetési célokat.

A kerületi bíróságnak további - az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására, a próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés végrehajtásának elrendelésére és a bűnügyi költség viselésére, míg a másodfokú bíróságnak a kiadatási letartóztatásban töltött időnek a szabadságvesztésbe történő beszámítására, a bűnjelekkel kapcsolatos első fokú ítéleti rendelkezés hatályon kívül helyezésére és különleges eljárás lefolytatására vonatkozó rendelkezései ugyancsak törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla végzése a Be. 396. § (1), (2) és (3) bekezdésein alapszik.

, 2011. szeptember 21. napján

. Ruzsás Róbert sk.
a tanács elnöke

. Mészáros László sk.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság 24.Bf.II.10.307/2010/7. számú ítélete jogerős és végrehajtható.

, 2011. szeptember 21. napján

. Ruzsás Róbert sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné
tisztviselő